

можуть швидко здобути популярність, а інноваційні студійні технології дозволяють створювати музику, яка охоплює широкий спектр жанрів. Вона залишається дзеркалом соціальних змін та продовжує визначати культурні тренди у всьому світі.

О. Посмітюх-Косолапова

ІНТЕГРАЦІЯ АКТОРСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ В ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ ЕСТРАДНОГО ВИКОНАВЦЯ

О. Posmityukh-Kosolapova

INTEGRATION OF ACTING SKILLS INTO THE PROCESS OF FORMING A POP SINGER

Сучасне естрадне мистецтво є синтетичним видом творчості, що поєднує вокальну техніку, сценічний образ, хореографію, стилістичні особливості подання музичного матеріалу та індивідуальну манеру виконання. В умовах все більшої конкуренції у сфері популярної музики вміння взаємодіяти з аудиторією та ефективно передавати зміст твору стає визначальним чинником успіху артиста. Інтеграція акторської майстерності в підготовку естрадного виконавця сприяє не лише вдосконаленню сценічного образу, а й розширенню можливостей емоційного впливу на глядача.

Акторська майстерність у вокальному мистецтві дозволяє розвинути здатність до глибокого розуміння образу, який передається в пісні, та емоційно насиченого виконання. Основні елементи акторської підготовки, що мають значення для естрадного виконавця, включають розвиток емоційної виразності, сценічного руху та пластики, вміння імпровізувати та взаємодіяти з аудиторією.

Значну роль відіграє робота над голосовою подачею. Виконавець повинен не тільки володіти вокальними техніками, але й уміти передавати характер твору за допомогою інтонаційного наповнення, зміни тембру та динамічних нюансів. Важливим аспектом є робота з мікрофоном, яка дозволяє створювати різноманітні ефекти та підсилювати художню виразність виконання.

Сценічний рух та пластика допомагають виконавцеві відчувати простір сцени, взаємодіяти з нею та використовувати рухи для посилення емоційного посылу. Навички володіння тілом, жестикуляція, зміна положень у просторі мають бути природними й відповідати змісту твору. Саме тому в процесі навчання використовуються вправи з пластики тіла, робота перед дзеркалом, техніки пантоміми та хореографічні елементи.

Сучасний естрадний виконавець повинен бути не лише майстерним вокалістом, а й гарним комунікатором. Вміння імпровізувати та швидко реагувати на ситуацію під час виступу допомагає підтримувати контакт із глядачем, що є важливим елементом сценічного мистецтва. Значну увагу варто приділяти роботі з текстом пісні. Виконавець має не просто передавати слова композиції, а й осмислювати їх значення, будувати драматургію виконання. Використання прийомів художнього читання та акторських етюдів дозволяє глибше розкрити зміст тексту, зробити виконання більш виразним та змістовним.

Для ефективного поєднання акторських навичок у процесі підготовки естрадного виконавця використовуються етюдний метод, робота над дикцією та артикуляцією, робота перед дзеркалом, психофізична підготовка. Додатково

важливими аспектами є робота з мікрофоном, уміння варіювати тембральні відтінки голосу та адаптація до сценічних умов.

Багато сучасних естрадних виконавців активно застосовують акторські техніки у своїх виступах. Яскравими прикладами можуть бути Бейонсе, Леді Гага, Монатік, Джамала, які ефектно поєднують вокальну та акторську майстерність, що забезпечує глибше занурення слухачів в атмосферу твору.

Інтеграція акторської майстерності в підготовку естрадного виконавця значно розширює його можливості самовираження. Поєднання вокального мистецтва з акторською технікою сприяє створенню глибших, більш виразних та емоційно насичених сценічних образів. Використання методів акторської підготовки дозволяє артистам підвищити рівень сценічної культури та створити власний, унікальний стиль виконання. Отже, застосування акторських навичок у процесі навчання та професійного становлення естрадного виконавця є необхідним компонентом його творчого розвитку.

В. Струк

МЮЗИКЛ ЯК СИНКРЕТИЧНИЙ ЖАНР МУЗИЧНОГО ТЕАТРУ, ЩО КОМБІНУЄ РІЗНІ ЗАСОБИ ВИРАЗНОСТІ

V. Srtuk

MUSICAL AS A SYNCRETIC GENRE OF MUSICAL THEATRE, COMBINING DIFFERENT MEANS OF EXPRESSION

Мюзикл — одна з форм музичного театру, музично-сценічне дійство; жанр, де поєднано різні засоби виразності побутової та естрадної музики (наприклад: джаз, шансон, кантрі, поп- і рок-музика тощо), а також елементи хореографічного, драматичного, циркового (акробатика) та оперного (арії, ансамблі, оркестрові епізоди) мистецтв.

Отже, мюзикл — це вид театральної вистави, який поєднує в собі такі засоби виразності, як музику, спів, танець та драматичну складову. У мюзиклі зливаються драматичне, музичне, вокальне та хореографічне мистецтва, візуальні й світлові ефекти та сценографія.

Таке поєднання надає дійству динамічності. Музичні композиції доповнюють сюжетну лінію вистави. Характерна ознака мюзиклів у тому, що вони повинні створити враження неперервної дії на сцені, що супроводжується піснями та танцями. Мюзикли можуть бути створені на основі різних літературних творів, фільмів, історичних подій, або можуть бути написані як оригінальна творчість. Основними видами мюзиклу можна вважати: 1) класичний мюзикл — драматична історія з музичними номерами; 2) рок-мюзикл, де використовуються елементи рок-музики; 3) фільм-мюзикл, адаптований для кіноіндустрії; 4) концептуальний мюзикл — постановки з нестандартною структурою.

Жанр мюзиклу нині посідає значне місце у світовій музичній культурі. Мюзикл з'явився в США на межі XIX–XX ст. У 1920-х рр. мюзикли почали екранізувати. Популярність мюзиклу зумовлена тим, що мюзикл, на відміну від опери та оперети, як правило, зазвичай виконують мовою, яка зрозуміла глядачеві. Тобто сучасною побутовою та естрадною мовою музики. (В опері чи опереті академічна манера виконання). Також я впевнена, що популярність мюзиклу як жанру, доступного для широкого кола глядачів, пов'язана із зародженням і зміцненням цього жанру